

РЕПОЗИТОРІЙ БГПУ

ЛАСІЦКІ (Łasicki) Ян (1534? — пасля 1599), польскі гісторык, бібліограф, рэлігійны дзеяч. У 1556—61 вучыўся ва ўніверсітэтах Страсбурга, Жэневы, Лазаны, Цюрыха, Парыжа, Падуі і інш. Займаўся кнігазнаўствам, напісаў некалькі прац па вывучэнні рэлігіі (асабліва кальвінізму). З 1581 у Вільні. Апошняя гады жыцця правёў у Заслаўі каля Мінска. Цікавіўся этнографіяй на-

родаў, якія насялялі Рэч Паспалітую, тэорыяй культуры. Пісаў на лацінскай мове. У працы «Пра рэлігію, ахвяра-прынашэнне, вясельныя і пахаваль-ныя абрады русінаў, маскавітаў і тата-раў...» (1582) апісваў асаблівасці архі-тэктуры Полацка, Вільні і інш. гарадоў, нар. адзенне, стравы, аспекты матэры-яльнай культуры. Акцэнтуочы ўвагу на негатыўных момантах, падаў этнаг-рафічныя апісанні сямейных абрадаў беларусаў (мяркуеца, з наваколляў Заслаўя). У апісанні вяселля паказаў сватанне, выкраданне нявесты, вян-чанне, выкананне танцаў, ваджэнне карагодаў. Расказываочы пра пахаваль-ныя абрады, спыніўся на абмыванні, ап-раннія нябожчыка, знаходжанні яго ў хаце, вынасе труны на могілкі і па-водзінах людзей падчас пахавання і памінак. Упершыню выкарыстаў тэкст пахавальнага галашэння. Нягледзячы на тэндэнцыінасць, этнографічныя апісанні Л. каштоўныя як матэрыял для гістарычнай этнографіі. Яго твор «Пра багоў самагітаў, іншых сарматаў і несапраўдных хрысціян» (1615) даў шырокое ўяўленне пра свет язычніц-кіх вераванняў жыхароў тагачаснай Літвы.

Тв.: Бел. пер. — у кн.: Вяселле: Абрад. Мн., 1978. С. 37—38, 617; у кн.: Пахаванні. Памінкі. Галашэнні. Мн., 1986. С. 99—100.

Lit.: В а г у с z. H. Jan Łasicki: Studium z dziejów polskiej kultury naukowej XVI w. Wrocław etc., 1973.

Y. A. Vasilevich.